بِنْ اللَّهِ ٱلدَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيَ لِهِ اللَّهِ ٱلرَّحِيدِ اللَّهِ الدَّحِيدِ اللَّهِ الرَّحِيدِ اللهِ

١ ـ كتاب بدء الوحى

١ ـ باب كيف كان بدءُ الوَحْي إلىٰ رسولِ السي

و قَوْلِ الله حَلَّ ذِكره ﴿ ﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا ۚ إِلَيْكَ كُمَّا أَوْحَيْنَا ۚ إِلَىٰ ثُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ تَعْدِهِ ﴿ }

١ حدَّ ثنا الحُمَيْدِيُ عبدُ اللهِ بنُ الزُّبيرِ قال: حدَّ ثنا سُفْيَانُ قال: حدَّ ثنا يحيىٰ بنُ سَعيدٍ الأَنْصارِيُّ قال: أَخْبرَني مُحمدُ بنُ إِبراهيمَ التَّيْمِيُ أَنَّهُ سَمِعَ عَلْقَمَةَ بنَ وقَاصِ اللَّيْثِيَّ يقولُ: سمعتُ عمرَ بنَ الخَطَّابِ رضي اللهُ عنه على المِنْبَرِ قال: سَمعتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: ﴿إِنَّمَا الأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ، وإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِيءٍ مَا نَوَىٰ ، فَمَنْ كانتْ هِجْرَتُهُ إلى دُنْيَا يُصِيبُها ، أَوْ إلى المُرَاةَ يَنْكِحُها ، فَهِجْرَتهُ إلى ما هَاجَرَ إلَيه».

[الحديث ١ _اطرافه في: ٥٤ ، ٢٥٢٩ ، ٣٨٩٨ ، ٢٦٨٩ ، ٦٦٨٩ ، ٦٦٨٩ .

۲ مرباب

٢ ـ حدَّثنا عبدُ اللهِ بنُ يُوسُفَ قال: أخبرَن مالِكُ عن هِشَام بنِ عُرْوَةَ عن أبيهِ عن عائِشَةَ أَمِّ المُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللهُ عَنها أَنَّ الحَارِث بنَ هِشَام رَضِيَ اللهُ عَنهُ سَأَلَ رَسُولَ اللهِ عَلَيْ فَقَالَ: يا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ يَأْتِينِي مِثْلَ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ يا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ يَأْتِينِي مِثْلَ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ يا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ عَلَيْ فَعَلَ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ مَ وَأَحْيَاناً يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلاً فَيُكلِّمُنِي وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ مَ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَنْزِلُ عَلَيْهِ الوَحِيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ فَأَعِي مَا يَقُولُ». قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَنْزِلُ عَلَيْهِ الوَحِيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيفُصِمُ عَنْهُ وَإِنَّ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقاً. [الحديث ٢ ـ أطرافه في: ٣٢١٥].

٣-باب

٣ _ حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بْنُ بُكَيْرٍ قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنِ عَقِيلٍ عَلِي ابنِ شِهَابٍ عَنْ عُرُوةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ المُؤْمِنِيْنَ أَنَّهَا قَالَتْ: أَوَّلُ مَا بُدِىءَ بِهِ رَسُولُ اللهُ اللهِ عَنْ الوَحْي

1- VAHYİN BAŞLANGICI BABI

1- Rasûlüllah'a "sallallahü aleyhi ve sellem" Vahyin Nasıl Başladığı?

"Nuh'a, ondan sonraki peygamberlere vahy ettiğimiz ve İbrahim'e, İsmâil'e, İshâk'a, Ya'kûb'a, evlâdlarına, Îsa'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahy eylediğimiz ve Dâvûd'a Zebûr verdiğimiz gibi, şübhesiz Sana da vahyettik biz." (en-Nisâ: 4/163)

1- Bize Humeydî Abdullah ibn Zubeyr (ö.219) tahdîs edip şöyle dedi: Bize Sufyân ibn Uyeyne (ö.198) tahdîs edip şöyle dedi: Bize Yahya ibn Saîd el-Ensârî tahdîs edip şöyle dedi; Bana Muhammed ibn İbrahim et-Teymî haber verdi ki, kendisi Alkame ibn Vakkas el-Leysî'den şöyle derken işitmiştir: Ben Omer ibn el-Hattâb -Allah ondan râzı olsun-'dan işittim, minber üzerinde şöyle dedi: Ben Resûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem)'dan işittim, şöyle buyuruyordu:

"Ameller ancak niyetlere göredir. Herkesin niyet ettiği ne ise, eline geçecek olan şey ancak odur. Artık her kim nail olacağı bir dünyâ (malı) veya nikâh edeceği bir kadından dolayı hicret etmiş ise, onun hicreti (Allah'ın ve Rasûlü'nün rızâsına değil), hicret etmiş olduğu şeyedir".